

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 266

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 31 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
217. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general-maior cu două stele din Ministerul Apărării Naționale	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E	
Decizia nr. 478 din 17 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă	2-4
Decizia nr. 724 din 5 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) și ale art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală	5-8
H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I	
221. — Hotărâre privind aprobarea ocupării temporare a terenului în suprafață de 16,8810 ha, din fondul forestier național, de către Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș pentru proiectul de importanță națională în domeniul gazelor naturale „Conductă de transport gaze naturale DN 250 Pojorâta—Vatra Dornei”	8-9
252. — Hotărâre privind stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății pe perioada instituirii stării de urgență pe teritoriul României	10-12
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ţ I E I P U B L I C E C E N T R A L E	
342. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă privind modificarea și completarea Procedurii de primire și de soluționare a cererilor de loc de muncă sau indemnizație de șomaj, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 85/2002	13-14
3.456. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău	14-15

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind trecerea în rezervă a unui general-maior cu două stele din Ministerul Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 31 martie 2020, domnul general-maior cu două stele Bucur *Adrian* Vasile trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 31 martie 2020.
Nr. 217.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 478 din 17 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Nicolae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mirel Tudorache și Neluța Tudorache în Dosarul nr. 911/118/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.891D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că legea nu distinge între autoritate de lucru judecat *lato sensu* și *stricto sensu*, iar a adăuga la lege este inadmisibil.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 911/118/2016, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mirel Tudorache și Neluța Tudorache într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 21 din Constituție, în măsura în care autoritatea de lucru judecat este avută în vedere de legiuitor numai *stricto sensu* — *bis de eadem*, în sensul că face imposibilă judecarea unui nou litigiu între aceleași părți, pentru același obiect, cu aceeași cauză (exclusivitatea hotărârii), fără să fie avută în vedere și autoritatea de lucru judecat *lato sensu* (*res judicata*), care presupune că hotărârea beneficiază de o prezumție irefragabilă, exprimă adevărul și nu trebuie contrazisă de o altă hotărâre (obligativitatea hotărârii), indiferent de Codul de procedură civilă în vigoare la data pronunțării celei de a doua hotărâri.

6. În aceste condiții, se impune verificarea constituționalității art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă în raport cu scopul urmărit de legiuitor la reglementarea acestui motiv, respectiv înlăturarea greșelilor de judecată săvârșite de instanță, neimputabile părților, căci nu pot fi puse în executare două hotărâri judecătorești contradictorii, prin care au fost interpretate diferit obligațiile contractuale ale părților, mai ales când executarea primei hotărâri judecătorești irevocabile a început în anul 2011 și nu a fost finalizată până la data ridicării excepției de neconstituționalitate, din cauza pronunțării celei de a doua hotărâri definitive potrivnice, la circa patru ani de la începerea executării silite a primei hotărâri.

7. Prin excluderea de la posibilitatea revizuirii a unei hotărâri definitive, ca urmare a soluționării eronate a unei excepții, care a fost greșit calificată de instanța care a soluționat-o ca fiind excepția autorității de lucru judecat *stricto sensu*, deși s-a invocat autoritatea de lucru judecat *lato sensu*, invocând efectul puterii de lucru judecat al hotărârilor irevocabile în cererea de revizuire, consideră că se ajunge la situația în care nu se pune la dispoziția justițiabilului un instrument eficient pentru protejarea drepturilor sale constituționale.

8. Mai mult decât atât, prevederile legale criticate nu pot fi interpretate independent de dispozițiile art. 430 alin. (2) și ale art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, caz în care se susține că voința legiuitorului a fost aceea de a garanta accesul liber la justiție, respectiv de a asigura exercitarea căii extraordinare de atac pentru motivul de revizuire reglementat de art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, în cazul în care prin prima hotărâre definitivă pronunțată se încalcă autoritatea de lucru judecat *stricto sensu* și *lato sensu* a unei hotărâri definitive pronunțată anterior.

9. De altfel, prin art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, legiuitorul a urmărit să înlătore inechitățile produse justițiabililor prin vechea reglementare cuprinsă în art. 322 pct. 7 din Codul de procedură civilă de la 1865, unde autoritatea de lucru judecat putea fi interpretată doar *stricto sensu*, deși revizuirea este remediul procedural de înlăturare a greșelilor de judecată pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege, neimputabile părților, ci exclusiv judecătorului. În lumina noilor dispoziții ale art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, se apreciază că legiuitorul a avut în vedere, fără deosebire, autoritatea de lucru judecat *stricto sensu* și *lato sensu*.

10. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește identitatea de obiect și cauză între cererea soluționată prin hotărârea supusă revizuirii și cea care a fost soluționată anterior, arată că, în actuala reglementare — dispozițiile art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă — pentru promovarea unei

cereri de revizuire a ultimei hotărâri nu se cere a fi îndeplinită și această condiție, autoritatea de lucru judecat privind dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.

11. Norma invocată vine să tranșeze, în dreptul nostru, o veche dispută doctrinară cu privire la partea din hotărâre care se bucură de autoritatea de lucru judecat: numai dispozitivul hotărârii, pentru motivul că acesta este cel susceptibil de executare, ori, alături de acesta, și considerentele pe care dispozitivul se sprijină și care îl explică — iar în ceea ce privește considerentele — numai cele decisive ori cele decizorii.

12. Codul de procedură civilă actual a recunoscut în mod explicit autoritatea de lucru judecat, alături de dispozitiv, considerentelor decisive sau necesare — care fac corp comun cu hotărârea și reprezintă sprijinul indispensabil al soluției, întrucât constituie explicația acesteia și participă în egală măsură la autoritatea de lucru judecat a dispozitivului, precum și considerentelor decizorii sau cu valoare decizională — care conțin o soluție adaptată pe calea incidentală, cu privire la un aspect dedus judecății, care a fost supus dezbaterii contradictorii a părților și doar din punct de vedere topografic se regăsesc în considerente, fără a avea un corespondent și într-o soluție din dispozitiv.

13. Astfel, se arată că motivul de revizuire reglementat de art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă nu se limitează la autoritatea de lucru judecat în sens restrâns, ci vizează existența unor hotărâri judecătorești potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat în sens larg (dispozitiv și/sau considerente decisive și decizorii) a primei hotărâri.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Avocatul Poporului** arată că revizuirea constituie o cale extraordinară de atac, reglementată de legiuitor în temeiul prerogativelor acordate acestuia de prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție. Aceste dispoziții constituționale conferă legiuitorului competența exclusivă de a stabili procedura de judecată și îl îndrituiesc pe acesta ca, în considerarea unor situații deosebite, să stabilească reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, așa cum este și situația reglementării exprese și limitative a cazurilor în care poate fi promovată revizuirea, realizată prin dispozițiile art. 453 alin. (3) și alin. (4) din Codul de procedură penală.

16. Se mai apreciază că nu se aduce astfel atingere accesului liber la justiție, întrucât acesta semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări, competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului. Prevederile legale criticate, reglementând o cale de atac extraordinară împotriva hotărârilor judecătorești, nu îngrădesc, ci permit accesul liber la justiție.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile art. 509 alin. (1) pct. 8, care au următorul conținut:

— Art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă:
„(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: [...] 8. există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;*”

20. În opinia autorilor excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber la justiție.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici și prevederi constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 339 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 27 octombrie 2016.

22. Astfel, Curtea a constatat că autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești reprezintă un element component al principiului securității raporturilor juridice, principiu care derivă, în mod implicit, din dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție în componenta sa referitoare la statul de drept. De aceea, repunerea în discuție a autorității de lucru judecat poate fi realizată doar în anumite condiții, strict și limitativ reglementate prin lege, prin intermediul unor căi de atac care să reflecte caracterul extraordinar al procedurii. În acest caz, legiuitorul a reglementat cazul de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă și a impus condiția implicită de a exista o identitate a părții care promovează calea de atac

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mirel Tudorache și Neluța Tudorache în Dosarul nr. 911/118/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

extraordinară a revizuirii, limitând efectele revizuirii la cazul respectiv (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016). Reglementarea menționată este una rezonabilă, de natură a proteja drepturile și interesele legitime ale persoanelor aflate în diverse raporturi juridice. Aceste prevederi legale se aplică, de altfel, tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

23. Autorii excepției de neconstituționalitate introduc în discuție un concept dezbătut intens în doctrină, autoritatea de lucru judecat *lato sensu* și *stricto sensu*, afirmând că dispozițiile legale criticate în interpretarea dată de unele instanțe (*stricto sensu*) le-ar încălca drepturile constituționale, prin impunerea triplei identități: de părți, obiect și cauză. În doctrină, discuția vizează dacă autoritatea de lucru judecat trebuie conferită atât dispozitivului hotărârii, cât și considerentelor acesteia.

24. Raportat la noțiunea de autoritate de lucru judecat *lato sensu* și *stricto sensu*, Curtea constată, însă, că, în jurisprudența sa (a se vedea și Decizia nr. 232 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 23 iunie 2014), a reținut că atribuția sa de soluționare a excepției de neconstituționalitate, statuată de art. 146 lit. d) din Constituție, nu constă în analizarea conformității cu normele fundamentale a anumitor interpretări pe care organe, instituții sau autorități publice competente le dau textelor legale în procesul de aplicare a legii la diferite cazuri și circumstanțe, ci rezidă în controlul efectuat asupra unei pretinse stări de neconstituționalitate extrinsecă sau intrinsecă a unui text legal.

25. Așa fiind, referitor la modalitatea de interpretare și de aplicare concretă, în practică, a textelor de lege deduse controlului de constituționalitate, precum și la necesitatea realizării unei jurisprudențe unitare a instanțelor de judecată, Curtea a constatat că aceste aspecte excedează atribuțiilor instanței de contencios constituțional.

26. Potrivit art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție este singura competentă să asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, sens în care era reglementată, la art. 329 din Codul de procedură civilă din anul 1865, cu modificările și completările ulterioare, în prezent art. 514 din Codul de procedură civilă actual, instituția recursului în interesul legii.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 724

din 5 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) și ale art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) și ale art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Felician Pop, Aurelian Florin Ghiurău-Schiesz, Iuliu Mihai Chiș, Mircea N. Pop și de Călin Antal în Dosarul nr. 4.630/83/2006* al Tribunalului Satu Mare — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 408D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, domnul avocat Răzvan Doseanu, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Apreciază că, față de jurisprudența Curții Constituționale, situația premisă în cazul art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală reprezintă un element de noutate, și anume faptul că în speță s-a dat citire declarațiilor făcute în faza actelor premergătoare. Susține că textul este neconstituțional în măsura în care permite citirea și administrarea declarațiilor date în faza actelor premergătoare, în baza vechiului Cod de procedură penală, în condițiile în care persoanele vizate sunt lipsite de orice drept la apărare. Un alt element de noutate este reprezentat de faptul că dispozițiile art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală se referă la imposibilitatea administrării unor probe la nivel general, iar art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală vizează o situație particulară, imposibilitatea reaudierii martorilor audiați în faza urmăririi penale. Textul de lege obligă judecătorul să dea citire în timpul judecării declarațiilor martorilor ce nu mai pot fi audiați și să țină cont de ele. Citirea declarațiilor date în timpul urmăririi penale încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul de ședință, nerespectându-se nici principiul contradictorialității. Cele două texte de lege criticate sunt neconstituționale prin reglementarea procedurii referitoare la citirea declarației date în cadrul urmăririi penale, ce constituie deja probă, în condițiile în care ar trebui să se constate doar imposibilitatea administrării acestei probe în cursul judecării, urmată de o apreciere pe fondul cauzei cu respectarea exigențelor naționale și europene. În concluzie, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca inadmisibilă. Apreciază că aceasta vizează în mod exclusiv interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale criticate. Neconstituționalitatea celor două texte este dedusă din existența

la dosarul cauzei a unor declarații date de martor în faza urmăririi penale. Critica vizează exclusiv modalitatea în care instanța dă eficiență art. 381 alin. (7) și art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală. În continuare, în cazul în care nu se vor reține motivele de inadmisibilitate, apreciază că excepția este neîntemeiată. Reglementarea națională nu este incompatibilă cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, ci, dimpotrivă, transpune standardul impus de art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, practica la nivelul instanțelor judecătorești naționale este unanimă, în sensul că niciodată nu se fundamentează o hotărâre de condamnare exclusiv pe o astfel de depoziție luată unui martor care nu a mai putut fi examinat în mod nemijlocit de către instanța de judecată și față de care inculpatul nu a avut posibilitatea în niciun moment al procesului penal să-i adreseze întrebări. Examinarea respectării dreptului la un proces echitabil trebuie să se raporteze la întreaga procedură, trebuie să aibă în vedere ansamblul probelor administrate în cauză, posibilitatea pe care suspectul sau inculpatul o are de a contesta aceste mijloace de probă, de a propune probe noi pentru a contracara astfel de declarații, precum și posibilitatea pe care inculpatul o are, în cursul procedurii de cameră preliminară, de a solicita excluderea acelor probe obținute cu nerespectarea dreptului la apărare. Prin urmare, apreciază că dispozițiile criticate respectă exigențele impuse de Constituție și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.630/83/2006*, **Tribunalul Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) și ale art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Daniel Felician Pop, Aurelian Florin Ghiurău-Schiesz, Iuliu Mihai Chiș, Mircea N. Pop și de Călin Antal, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că, spre deosebire de critici anterioare, în prezenta cauză neconstituționalitatea dispozițiilor criticate trebuie analizată din perspectiva declarațiilor martorului date în faza actelor premergătoare, care, potrivit vechiului Cod de procedură penală, se situa în afara etapei procesuale a urmăririi penale, fiind o fază distinctă a procesului penal. Arată că faza actelor premergătoare viza numai verificarea sau completarea informațiilor din actul de sesizare, urmărirea penală având ca scop, potrivit art. 200 din Codul de procedură penală din 1968, strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptuitorilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este cazul sau nu să se dispună trimiterea în judecată. Se poate observa că, potrivit vechiului Cod de procedură penală, etapa actelor premergătoare se situa în afara etapei urmăririi penale, cele două momente procesuale fiind distincte ca obiect.

7. Așa fiind, apreciază că citirea declarațiilor unor martori, potrivit textului de lege criticat, administrate în etapa actelor premergătoare, situate în afara urmăririi penale, este neconstituțională, întrucât se atribuie artificial și contrar dispozițiilor legale caracterul juridic al unui mijloc de probă unei depoziții care inițial nu avea un astfel de caracter. Susțin că, potrivit vechiului Cod de procedură penală, doar procesul-verbal prin care se constata efectuarea unor acte premergătoare putea constitui mijloc de probă. Or, textul de lege criticat are în vedere inclusiv declarațiile date în etapa actelor premergătoare, contravenind prevederilor constituționale invocate. Totodată, fac referire la Decizia nr. 141 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 30 noiembrie 1999.

8. În ceea ce privește dispozițiile art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală, apreciază că acestea sunt contrare rațiunii pentru care a fost reglementată instituția contestării probelor. Astfel, instanța nu poate ține seama la judecarea cauzei de o asemenea probă care nu mai poate fi administrată conform principiului contradictorialității. În caz contrar se aduce atingere gravă dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, fiind reglementat un mecanism procesual care transformă dreptul inculpatului de a obține administrarea probei într-o sancțiune împotriva acestuia de a folosi exact proba contestată la judecarea cauzei.

9. **Tribunalul Satu Mare — Secția penală** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale. Modul de reglementare a dispozițiilor criticate nu contravine prevederilor constituționale și convenționale invocate.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** arată că din examinarea dispozițiilor art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală rezultă că acestea reglementează ipoteza în care o probă administrată în faza de urmărire penală și încuviințată de instanță se află în imposibilitate de administrare, caz în care aceasta este pusă în discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului și se ține seama de ea la judecarea cauzei. Apreciază că dreptul la apărare se referă la totalitatea drepturilor și regulilor procedurale ce permit părților implicate în procese să se apere împotriva acuzațiilor ce li se aduc, dovedind lipsa vinovăției lor și justetea propriilor afirmații, precum și contestând învinuirile ce li se aduc. Astfel, acest drept conferă oricărei părți implicate într-un proces, potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului, posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege prin care pot fi invocate situații sau împrejurări ce susțin și probează apărarea. Aceasta include participarea la ședințele de judecată, posibilitatea de a folosi orice mijloc de probă, solicitări cu privire la administrarea probelor, invocarea de excepții procedurale, precum și exercitarea unor drepturi procesuale ce pot sprijini partea aflată în apărare, inclusiv folosirea unui apărător calificat. Orice parte aflată în proces are dreptul de a exercita căile de atac cu privire la soluția dată de instanță, în condițiile legii. Or, din analiza normei legale criticate rezultă că proba aflată în imposibilitate de a fi administrată este pusă în discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului, prin urmare dreptul de apărare poate fi exercitat de către acuzat.

12. Citirea declarațiilor unor martori care au refuzat să depună mărturie în fața tribunalului nu poate fi luată în considerare dacă acuzatul nu a avut posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii anterioare, să interogheze persoanele ale căror declarații sunt citite în ședința de judecată (Hotărârea din 20 septembrie 1993, pronunțată în Cauza *Saïdi împotriva Franței*, paragrafele 43 și 44; Hotărârea din 13 octombrie 2005,

pronunțată în Cauza *Bracci împotriva Italiei*, paragrafele 51 și 54). Cerința de a exista un motiv întemeiat pentru a admite depoziția unui martor absent este o chestiune preliminară care trebuie examinată înainte de a se pronunța dacă proba a fost unică sau decisivă. Astfel, atunci când martorii nu se înfățișează pentru a depune mărturie, există obligația de a verifica dacă absența lor este justificată (Hotărârea din 10 februarie 2015, pronunțată în Cauza *Colac împotriva României*, paragrafele 43 și 44).

13. De asemenea, arată că o soluție legislativă similară cu cea criticată se regăsea și în art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968, potrivit căruia „dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei”. Curtea Constituțională a constatat conformitatea acesteia atât cu Legea fundamentală, cât și cu dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin deciziile nr. 275 din 26 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, și nr. 375 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 25 noiembrie 2013.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 381 alin. (7) și ale art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 381 alin. (7): „Dacă audierea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, iar în faza de urmărire penală acesta a dat declarații în fața organelor de urmărire penală sau a fost ascultat de către judecătorul de drepturi și libertăți în condițiile art. 308, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și ține seama de ea la judecarea cauzei.”;

— Art. 383 alin. (4): „Dacă imposibilitatea de administrare se referă la o probă administrată în faza de urmărire penală și încuviințată de instanță, aceasta este pusă în discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului și se ține seama de ea la judecarea cauzei.”

17. Autorii excepției susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3), potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, și art. 24 referitor la dreptul la apărare. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 836 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 24 februarie 2016, Decizia nr. 37 din 9 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 22 martie 2016, și Decizia nr. 315 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 553 din 13 iulie 2017, a constatat că dispozițiile legale criticate dispun cu privire la valorificarea depoziției unui martor în faza de judecată care, nemaiputând fi audiat, a dat însă declarații în fața organelor de urmărire penală sau a fost audiat anticipat de către judecătorul de drepturi și libertăți. În acest sens, instanța de judecată, după ce va dispune citirea depoziției martorului respectiv, va ține seama de ea la judecarea cauzei.

19. Curtea a constatat că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a cristalizat ideea potrivit căreia utilizarea probelor obținute în faza instrucției penale nu contravine art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât dreptul la apărare a fost respectat. De aceea, citirea declarațiilor unor martori care au refuzat să depună mărturie în fața tribunalului nu poate fi luată în considerare dacă acuzatul nu a avut posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii anterioare, să interogheze persoanele ale căror declarații sunt citite în ședința de judecată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 1993, pronunțată în *Cauza Saïdi împotriva Franței*, paragrafele 43 și 44, și Hotărârea din 13 octombrie 2005, pronunțată în *Cauza Bracci împotriva Italiei*, paragrafele 51 și 54). Totodată, pentru a determina dacă admiterea unor astfel de probe este compatibilă cu dreptul la un proces echitabil se impune ca mai întâi să se stabilească dacă a existat un motiv temeinic pentru neprezentarea martorului, iar, în măsura în care depoziția unui martor absent este temeiul unic sau decisiv pentru o condamnare, sunt necesare măsuri de contrabalansare suficiente, care să permită o apreciere echitabilă și corespunzătoare a fiabilității probelor în cauză. Cerința de a exista un motiv întemeiat pentru a admite depoziția unui martor absent este o chestiune preliminară, care trebuie examinată înainte de a se pronunța dacă proba a fost unică sau decisivă. Astfel, atunci când martorii nu se înfățișează pentru a depune mărturie, există obligația de a verifica dacă absența lor este justificată (a se vedea Hotărârea din 10 februarie 2015, pronunțată în *Cauza Colac împotriva României*, paragrafele 43 și 44).

20. Totodată, în ceea ce privește faza actelor premergătoare, reglementată de Codul de procedură penală din 1968, prin Decizia nr. 385 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010, și Decizia nr. 247 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 28 mai 2012, Curtea a arătat că actele premergătoare aveau o natură proprie, care nu putea fi identificată sau subsumată naturii precise și bine determinate a altor instituții. Așa cum rezulta din chiar denumirea lor, acestea erau premergătoare fazei de urmărire penală, având un caracter de anterioritate desprins din scopul instituirii lor, și anume acela de a completa informațiile organelor de urmărire penală, de a verifica informațiile deținute și de a fundamenta convingerea organului de cercetare penală ori a procurorului cu privire la oportunitatea începerii ori neînceperii urmăririi penale.

21. Curtea a reținut că efectuarea în practică, în cadrul actelor premergătoare, a unor acte specifice urmăririi penale, în scopul eludării garanțiilor procesuale asigurate persoanelor implicate într-o urmărire penală reprezintă o problemă de aplicare și respectare a legii de către organele judiciare, care nu intră sub incidența contenciosului constituțional. De altfel, prin Decizia nr. 141 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 30 noiembrie 1999, Curtea a reținut că garantarea dreptului la apărare nu se poate asigura în afara procesului penal, înainte de începerea urmăririi penale, când făptuitorul nu are calitatea procesuală de învinuit sau inculpat. Efectuarea de către organele de urmărire penală a unor acte premergătoare, anterior începerii urmăririi penale, în vederea strângerii datelor necesare declanșării procesului

penal, nu reprezintă momentul începerii procesului penal și are loc tocmai pentru a se constata dacă sunt sau nu temeiuri pentru începerea procesului penal. S-a mai reținut, de asemenea, că, deși, în conformitate cu prevederile art. 224 din Codul de procedură penală, procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă, dreptul la apărare al învinuitului nu poate fi considerat ca fiind încălcat, atâta vreme cât acesta are posibilitatea de a-l combate cu alt mijloc de probă, atunci când instanța ar înțelege să-i dea eficiență.

22. De asemenea, Curtea a constatat, prin deciziile nr. 836 din 8 decembrie 2015, nr. 37 din 9 februarie 2016 și nr. 315 din 9 mai 2017, precitate, că soluționarea unei cauze penale în baza unei probe neredministrată de instanța de judecată în fața acuzatului nu este incompatibilă în sine cu dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece, în procesul penal, cerința ca elementele de probă să fie produse întotdeauna în fața persoanei acuzate nu este absolută, putând exista situații particulare, de excepție, cu respectarea dreptului persoanei acuzate de a fi avut ocazia adecvată și suficientă de a contesta proba și de a solicita refacerea ei sau de a fi participat la administrarea probei (a se vedea *mutatis mutandis* Hotărârea din 27 martie 2014, pronunțată în *Cauza Matytsina împotriva Rusiei*, paragrafele 151—153).

23. În acest context, Curtea a constatat că, potrivit dispozițiilor legale criticate, dacă audierea vreunui dintre martori nu mai este posibilă, instanța de judecată va dispune citirea depoziției unui martor dată de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.

24. Mai mult, sintagma „dacă audierea vreunui dintre martori” duce cu ușurință la concluzia că ipoteza normei are în vedere existența mai multor declarații de martori, fiind exclusă posibilitatea ca instanța să dea citire unei depoziții în situația în care aceasta este unica declarație de martor. Așa cum s-a arătat, reglementarea nu face altceva decât să dea eficiență viziunii Curții de la Strasbourg, care a statuat că o astfel de procedură este compatibilă cu dreptul la un proces echitabil în măsura în care depoziția unui martor absent nu este temeiul unic sau decisiv pentru o condamnare.

25. Totodată, faptul că instanța de judecată va ține seama de o astfel de declarație la judecarea cauzei nu înseamnă că își va fundamenta hotărârea de condamnare exclusiv pe aceasta, deoarece, potrivit art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a inovăției inculpatului, instanța va hotărî motivat, cu trimitere la toate probele evaluate (deci și asupra unei astfel de declarații), putând dispune condamnarea doar atunci când are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Practic, prin sintagma „va ține seama de ea la judecarea cauzei” se înțelege faptul că proba respectivă — în măsura în care acuzatul a avut posibilitatea să o conteste — este legală și face parte din ansamblul probator care fundamentează hotărârea, neputând fi exclusă din cauza imposibilității audierii de către instanța a martorului care a dat declarații în fața organelor de urmărire penală.

26. Curtea a reținut că, potrivit art. 374 alin. (7)—(9) din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți, deși nu se readministrează, sunt puse în dezbaterea contradictorie a acestora sau pot fi administrate din oficiu de către instanță dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și pentru justa soluționare a cauzei. *Per a contrario*, o probă contestată va fi readministrată, iar, în speță, readministrarea nemaifiind posibilă, devine aplicabil textul legal criticat, ipoteză care, potrivit art. 383 alin. (4) din același cod, obligă instanța să o pună în

discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului, dacă imposibilitatea de administrare se referă la o probă administrată în faza de urmărire penală și încuviințată de instanță.

27. Curtea mai constată că o soluție legislativă identică se regăsește și în art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968, potrivit căruia „*Dacă ascultarea vreunui dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei*”, și că prin numeroase decizii Curtea

Constituțională a validat conformitatea acesteia atât cu Legea fundamentală, cât și cu dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea în acest sens Decizia nr. 275 din 26 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, și Decizia nr. 375 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 25 noiembrie 2013).

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Felician Pop, Aurelian Florin Ghiurău-Schiesz, Iuliu Mihai Chiș, Mircea N. Pop și Călin Antal în Dosarul nr. 4.630/83/2006* al Tribunalului Satu Mare — Secția penală și constată că dispozițiile art. 381 alin. (7) și ale art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea ocupării temporare a terenului în suprafață de 16,8810 ha, din fondul forestier național, de către Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș pentru proiectul de importanță națională în domeniul gazelor naturale „Conductă de transport gaze naturale DN 250 Pojorâta—Vatra Dornei”

Având în vedere prevederile art. 39, 40, 42 și 44 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 alin. (1) lit. m), art. 3 alin. (1)—(10) și (12) din Legea nr. 185/2016 privind unele măsuri necesare pentru implementarea proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 3 alin. (11) și art. 18 din Legea nr. 185/2016 privind unele măsuri necesare pentru implementarea proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă ocuparea temporară a terenului forestier în suprafață de 16,8810 ha, din fondul forestier național, de către Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș pentru proiectul de importanță națională în domeniul gazelor naturale „Conductă de transport gaze naturale DN 250 Pojorâta—Vatra Dornei”.

(2) Terenul prevăzut la alin. (1) este compus din terenul forestier în suprafață de 12,3536 ha aflat în proprietatea publică a statului, terenul forestier în suprafață de 0,3401 ha aflat în proprietatea publică a comunei Pojorâta, terenul forestier în suprafață de 0,5294 ha aflat în proprietatea publică a comunei Șaru Dornei, terenul forestier în suprafață de 0,3325 ha aflat în proprietatea publică a municipiului Vatra Dornei, terenul forestier în suprafață de 1,012 ha aflat în proprietatea privată a persoanelor fizice și terenul forestier în suprafață de 2,3134 ha aflat în proprietatea unităților de cult ortodoxe proprietare de păduri din cadrul Protopopiatului Câmpulung.

(3) Terenul forestier în suprafață de 12,3536 ha, aflat în proprietatea publică a statului și administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva este localizat pe raza Ocolului Silvic Pojorâta, Direcția Silvică Suceava, în U.P. II, u.a. 162A1% = 0,0700 ha, u.a. 172D% = 0,0032, u.a. 109L% = 0,0459 ha, u.a. 110I% = 0,1325 ha, u.a. 110A% = 0,2420 ha, u.a. 110J% = 0,2281 ha, u.a. 110H% = 0,1313 ha, u.a. 110B% = 0,2546 ha, u.a. 111J% = 0,0431 ha, u.a. 111K% = 0,1666 ha, u.a. 111I% = 0,1109 ha, u.a. 111M% = 0,3665 ha, u.a. 111A% = 0,1298 ha, u.a. 111V% = 0,1758 ha, u.a. 112A% = 0,0916 ha, u.a. 174D% = 0,0029 ha, u.a. 123C% = 0,0867 ha, u.a. 124B% = 0,0767 ha, u.a. 175D% = 0,0041 ha, u.a. 124A% = 0,8487 ha, u.a. 125C% = 0,0603 ha, u.a. 127H% = 0,3262 ha, u.a. 127B% = 0,0539 ha, u.a. 127A% = 0,4553 ha și în U.P. III, u.a. 96A% = 0,9765 ha, u.a. 96J% = 0,2356 ha, u.a. 97L% = 0,0463 ha, u.a. 97A% = 0,1513 ha, u.a. 180D% = 0,0048 ha, u.a. 97A2% = 0,0932 ha, u.a. 97N% = 0,0272 ha, u.a. 151E% = 0,0196 ha, u.a. 151C% = 0,1261 ha, u.a. 151V% = 0,2185 ha, u.a. 200H% = 0,0509 ha, u.a. 194V3% = 0,0899 ha, u.a. 200V4% = 0,2080 ha,

u.a. 194V2% = 0,5885 ha, u.a. 194C% = 0,1351 ha, u.a. 194V1% = 0,1427 ha, u.a. 200D% = 0,0490 ha, u.a. 200A% = 0,5151 ha, u.a. 148A% = 0,3137 ha, u.a. 200V1% = 0,2875 ha, u.a. 200B% = 0,0607 ha, u.a. 190D% = 0,0036 ha, u.a. 199A% = 0,3016 ha, u.a. 199B% = 0,0657 ha, u.a. 199C% = 0,5352 ha, u.a. 142C1 = 0,0242 ha, u.a. 142A% = 0,2883 ha, u.a. 141B% = 0,1103 ha, u.a. 189D% = 0,0035 ha, u.a. 141C1% = 0,0102 ha, u.a. 140C1% = 0,0213 ha, u.a. 140I% = 0,4858 ha, u.a. 139A% = 0,1831 ha, u.a. 139C2 = 0,0867 ha, u.a. 139C1% = 0,0933 ha, u.a. 188D% = 0,0036 ha, u.a. 138F% = 0,0211 ha, u.a. 138E% = 0,0795 ha, u.a. 138I% = 0,1353 ha, u.a. 138H% = 0,1647 ha, 138D% = 0,1449 ha, u.a. 138J% = 0,8731 ha și u.a. 137C% = 0,2717 ha.

(4) Terenul forestier în suprafață de 0,3401 ha aflat în proprietatea publică a comunei Pojorâta este în administrarea Ocolului Silvic Pojorâta, Direcția Silvică Suceava și este localizat în U.P. II, u.a. 91D = 0,1435 ha, 93A = 0,0979 ha, 93B = 0,0455 ha și 99R = 0,0532 ha.

(5) Terenul forestier în suprafață de 0,5294 ha aflat în proprietatea publică a comunei Șaru Dornei este în administrarea Ocolului Silvic Vatra Dornei, Direcția Silvică Suceava și este localizat în U.P. I, u.a. 63D = 0,3234 ha, u.a. 63E = 0,0753 ha și u.a. 64A = 0,1307 ha.

(6) Terenul forestier în suprafață de 0,3325 ha aflat în proprietatea publică a municipiului Vatra Dornei este în administrarea Ocolului Silvic Vatra Dornei, Direcția Silvică Suceava și este localizat în U.P. I, u.a. 119H = 0,0188 ha, u.a. 119J = 0,2198 ha și u.a. 119K = 0,0939 ha.

(7) Terenul forestier în suprafață de 1,0120 ha aflat în proprietatea privată a persoanelor fizice este în administrarea Ocolului Silvic Pojorâta, Direcția Silvică Suceava pentru suprafața de 0,8520 ha localizată în U.P. II, u.a. 97B = 0,2072 ha, 97A = 0,3024 ha, 98A = 0,2728 ha, u.a. 100 = 0,0696 ha și în administrarea Ocolului Silvic Vatra Dornei, Direcția Silvică Suceava pentru suprafața de 0,1600 ha localizată în U.P. IX, u.a. 84G = 0,1600 ha.

(8) Terenul forestier în suprafață de 2,3134 ha, aflat în proprietatea unităților de cult ortodoxe proprietare de păduri din cadrul Protopopiatului Câmpulung, este în administrarea Ocolului Silvic Bucovina și este localizat după cum urmează: proprietatea Filiei Frasin-Broșteni I amplasată în U.P. VII Argeștru, u.a. 41A = 0,0957 ha, proprietatea Filiei Învierea Domnului (Sf. Gheorghe) amplasată în U.P. VII Argeștru, u.a. 33C = 0,0376 ha, proprietatea Parohiei Gheorghiteni amplasată în U.P. VII Argeștru, u.a. 44E = 0,0671 ha, proprietatea Filiei Haleasa-Broșteni II amplasată în U.P. VII Argeștru, u.a. 41A = 0,1963 ha, u.a. 41B = 0,1895 ha, u.a. 41C = 0,0815 ha, u.a. 41E = 0,1092 ha, u.a. 41G = 0,0516 ha, proprietatea Parohiei Holda amplasată în U.P. VII Argeștru, u.a. 40C = 0,4550 ha, u.a. 41A = 0,0191 ha, proprietatea Parohiei Broșteni amplasată în U.P. I, u.a. 38A = 0,1078 ha, u.a. 38C = 0,0717 ha, u.a. 39B = 0,0081 ha, proprietatea Parohiei Cotârğași amplasată în U.P. VII Argeștru, u.a. 39B = 0,2288 ha, proprietatea Schitului „Peștele” Broșteni amplasată în U.P. VII Argeștru, u.a. 38A = 0,0745 ha, proprietatea Parohiei „Sf. Apostoli” Vatra Dornei, U.P. VII Argeștru amplasată în u.a. 29C = 0,0880 ha, u.a. 29E = 0,0486 ha, proprietatea Parohiei „Sf. Gheorghe” Foresta Vatra Dornei amplasată în U.P. VII Argeștru, u.a. 32A = 0,1644 ha, u.a. 32B = 0,2189 ha.

(9) Ocuparea temporară din fondul forestier național a terenului prevăzut la alin. (3) se face cu defrișarea vegetației forestiere pe suprafața de 10,1042 ha, după cum urmează: U.P. II

Giurnalău, u.a. 109L% = 0,0459 ha, u.a. 110I% = 0,1325 ha, u.a. 110A% = 0,2420 ha, u.a. 110J% = 0,2281 ha, u.a. 110H% = 0,1313 ha, u.a. 110B% = 0,2546 ha, u.a. 111J% = 0,0431 ha, u.a. 111K% = 0,1666 ha, u.a. 111I% = 0,1109 ha, u.a. 111M% = 0,3665 ha, u.a. 111A% = 0,1298 ha, u.a. 112A% = 0,0916 ha, u.a. 124B% = 0,0767 ha, u.a. 124A% = 0,8487 ha, u.a. 125C% = 0,0603 ha, u.a. 127H% = 0,3262 ha, u.a. 127B% = 0,0539 ha, u.a. 127A% = 0,4553 ha și U.P. III Valea Putnei, u.a. 96A% = 0,9765 ha, u.a. 96J% = 0,2356 ha, u.a. 97L% = 0,0463 ha, u.a. 97A% = 0,1513 ha, u.a. 151E% = 0,0196 ha, u.a. 151C% = 0,1261 ha, u.a. 200H% = 0,0509 ha, u.a. 194C% = 0,1351 ha, u.a. 200D% = 0,0490 ha, u.a. 200A% = 0,5151 ha, u.a. 148A% = 0,3137 ha, u.a. 200B% = 0,0607 ha, u.a. 199A% = 0,3016 ha, u.a. 199B% = 0,0657 ha, u.a. 199C% = 0,5352 ha, u.a. 142A% = 0,2883 ha, u.a. 141B% = 0,1103 ha, u.a. 140I% = 0,4858 ha, u.a. 139A% = 0,1831 ha, u.a. 138F% = 0,0211 ha, u.a. 138E% = 0,0795 ha, u.a. 138I% = 0,1353 ha, u.a. 138H% = 0,1647 ha, u.a. 138D% = 0,1449 ha, u.a. 138J% = 0,8731 ha și u.a. 137C% = 0,2717 ha.

(10) Ocuparea temporară din fondul forestier național a terenului prevăzut la alin. (4) se face cu defrișarea vegetației forestiere pe suprafața de 0,2869 ha, după cum urmează: U.P. II, u.a. 91D = 0,1435 ha, 93A = 0,0979 ha, 93B = 0,0455 ha.

(11) Ocuparea temporară din fondul forestier național a terenurilor prevăzute la alin. (5), (6), (7) și (8) se face cu defrișarea vegetației forestiere integral.

Art. 2. — Pentru terenurile forestiere prevăzute la art. 1 alin. (7) și (8), aflate în proprietatea privată, pentru care Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș a emis declarația de asumare proprie a răspunderii, ca urmare a imposibilității obținerii acordului proprietarilor, sumele datorate pentru ocuparea temporară a terenurilor forestiere, inclusiv valoarea masei lemnoase valorificate, se consemnează cu titlu de indemnizație într-un cont bancar deschis pe numele inițiatorului proiectului și se eliberează ulterior prin dispoziția inițiatorului proiectului, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (6) din Legea nr. 185/2016 privind unele măsuri necesare pentru implementarea proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale.

Art. 3. — Ocuparea temporară a terenului forestier prevăzut la art. 1 se face pe toată durata de execuție și existență în fondul forestier național a conductei aferente proiectului de importanță națională în domeniul gazelor naturale „Conductă de transport gaze naturale DN 250 Pojorâta—Vatra Dornei”, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea nr. 185/2016.

Art. 4. — (1) La dezafectarea obiectivului „Conductă de transport gaze naturale DN 250 Pojorâta—Vatra Dornei”, Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș are obligația redării în circuitul silvic a terenului prevăzut la art. 1.

(2) Terenurile forestiere în suprafață de 14,5784 ha, prevăzute la art. 1 alin. (9), (10) și (11) se redau apte de a fi împădurite și fără restricții în ceea ce privește reînălțarea vegetației forestiere.

(3) Terenurile forestiere în suprafață de 2,3026 ha, care nu fac obiectul defrișării, se redau în circuitul silvic la categoria de folosință de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și fără restricții în utilizarea terenurilor.

Art. 5. — Garda Forestieră Suceava, Ocolul Silvic Pojorâta, Ocolul Silvic Bucovina și Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș răspund de aplicarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Costel Alexe
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății pe perioada instituirii stării de urgență pe teritoriul României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și având în vedere dispozițiile Decretului nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Termenul de aplicare a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 27 martie 2018, cu modificările ulterioare, se prelungește până la încetarea stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020.

Art. 2. — Termenul de aplicare a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 31 martie 2017, cu modificările ulterioare, se prelungește până la încetarea stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020.

Art. 3. — Termenele prevăzute la art. 7 lit. h), art. 24 lit. w), art. 42 lit. x), art. 59 lit. Ț), art. 72 alin. (6) partea introductivă, alin. (7), (10) și (13), art. 74 lit. n), art. 76 lit. m), art. 92 alin. (1) lit. ag), art. 119 lit. u), art. 130 lit. Ț), art. 141 lit. u), art. 149 alin. (4), art. 152 lit. l) și art. 154 lit. n) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 140/2018, cu modificările ulterioare, se prorogă până la încetarea stării de urgență.

Art. 4. — Serviciile medicale și medicamentele necesare pentru tratarea cazurilor cu COVID-19 și complicațiile acestora se acordă tuturor persoanelor aflate pe teritoriul României, pe toată perioada stării de urgență, și se suportă din bugetul Fondului național unic al asigurărilor sociale de sănătate, după caz.

Art. 5. — (1) Pe perioada stării de urgență:

a) serviciile medicale, îngrijirile la domiciliu, medicamentele, materialele sanitare și dispozitivele medicale, tehnologiile și dispozitivele asistive se acordă și se validează fără a fi necesară utilizarea cardului național de asigurări sociale de sănătate sau a documentelor înlocuitoare ale acestuia prevăzute la art. 223 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru serviciile medicale și îngrijirile la domiciliu, precum și dispozitivele medicale, tehnologiile și dispozitivele asistive, înregistrate/eliberate off-line, nu este obligatorie transmiterea în termen de 3 zile lucrătoare de la data acordării, respectiv eliberării acestora, în platforma informatică a asigurărilor de sănătate.

(2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1), niciuna dintre reglementările incidente din actele normative prevăzute la art. 1 și 2, privind validarea și decontarea serviciilor, precum și cele privind sancțiunile aplicabile, nu se aplică.

(3) Pe perioada stării de urgență:

1. Medicii de familie eliberează prescripție medicală în continuare, pentru pacienții cu boli cronice cu schemă stabilă de tratament, fără a mai fi necesară o nouă reevaluare a medicului specialist, respectiv fără a mai fi necesară reinnoirea scrisorii medicale inițiale. Medicul de familie inițiază tratamentul specific și în absența unei scrisori medicale emise de medicul din ambulatoriul de specialitate/spital pentru medicamentele notate cu * din Lista cuprinzând denumirile comune internaționale

corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare.

2. Medicul de familie poate emite prescripție medicală, în continuare, pentru pacienții cu boli cronice cu schemă terapeutică stabilă, în baza documentelor medicale care au fost emise pacientului — scrisoare medicală și/sau confirmarea înregistrării formularului specific de prescriere, și pentru medicamentele care până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri erau prescrise de către medicii specialiști în conformitate cu limitările de prescriere prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și în Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv pentru medicamentele ce fac obiectul contractelor cost-volum care se eliberează prin farmaciile cu circuit deschis. Fac excepție medicamentele/materialele sanitare utilizate în cadrul programelor naționale de sănătate publică și curative care se eliberează exclusiv prin farmaciile cu circuit închis ale unităților sanitare cu paturi, în condițiile stabilite prin normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate.

3. Pentru medicamentele notate cu (**), (**1), (**1Ω) și (**1 β) în Lista de medicamente aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, prescrierea se realizează în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 140/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Se prelungește cu 90 de zile termenul de valabilitate de la data eliberării/aprobării/transmiterii a următoarelor documente aflate în termen de valabilitate sau care își pierd valabilitatea în perioada stării de urgență, precum și a celor care sunt emise pe perioada stării de urgență, respectiv:

- a) biletele de trimitere pentru specialități clinice;
- b) biletele de trimitere pentru specialități paraclinice;
- c) deciziile de aprobare emise de către comisia de specialitate de la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru efectuarea investigației PET-CT;
- d) recomandările medicale pentru dispozitive medicale, tehnologii și dispozitive asistive — ce se depun/transmit la casa de asigurări de sănătate;
- e) deciziile de aprobare pentru procurarea dispozitivului medical, tehnologii și dispozitive asistive, de la data emiterii acestora de către casa de asigurări de sănătate.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. e), pentru deciziile de aprobare pentru dispozitive medicale, tehnologii și dispozitive asistive emise pentru 12 luni consecutive, termenul de valabilitate se prelungește cu 90 de zile numai pentru deciziile:

a) care își pierd valabilitatea pe perioada stării de urgență;

b) care mai sunt în termen de valabilitate 3 luni de la data declarării stării de urgență.

Art. 7. — (1) Casele de asigurări de sănătate contractează întreaga sumă alocată de Casa Națională de Asigurări de Sănătate cu destinație servicii medicale spitalicești.

(2) Pe perioada stării de urgență, pentru unitățile sanitare cu paturi care acordă servicii în regim de spitalizare continuă pacienților diagnosticați cu COVID-19, suma contractată pentru luna martie 2020, poate fi suplimentată la solicitarea furnizorilor pe bază de documente justificative, pentru a acoperi cheltuielile estimate aferente activității desfășurate, prin încheierea unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate.

(3) Pentru secțiile/compartimentele de acuți din unitățile sanitare cu paturi aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, altele decât cele prevăzute la alin. (2), suma contractată pentru luna martie 2020 poate fi suplimentată la solicitarea unităților sanitare cu paturi pe bază de documente justificative, pentru a acoperi serviciile estimate a se realiza în aceste structuri, prin încheierea unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) sunt aplicabile pe toată perioada stării de urgență instituită pe teritoriul României.

Art. 8. — (1) Pentru unitățile sanitare cu paturi care acordă servicii în regim de spitalizare continuă pacienților diagnosticați cu COVID-19, sumele decontate pentru activitatea desfășurată în luna martie 2020 din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, se realizează la nivelul valorii de contract sau la nivelul cheltuielilor efectiv realizate, prin încheierea unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate după încheierea lunii — dacă nivelul cheltuielilor efectiv realizate este mai mare decât valoarea de contract.

(2) Pentru unitățile sanitare cu paturi aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, altele decât cele prevăzute la alin. (1), sumele decontate pentru activitatea desfășurată în luna martie 2020, din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, pentru secțiile/ compartimentele de acuți, se realizează la nivelul valorii de contract sau la nivelul serviciilor realizate — în condițiile în care acestea depășesc nivelul contractat, prin încheierea unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate, după încheierea lunii.

(3) Pentru unitățile sanitare cu paturi aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate sumele decontate pentru activitatea desfășurată în luna martie 2020, din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, pentru serviciile acordate în regim de spitalizare de zi și pentru secțiile/compartimentele de cronici, se realizează la nivelul valorii de contract, indiferent de numărul de cazuri/servicii/zile de spitalizare realizate.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) sunt aplicabile pe toată perioada stării de urgență instituită pe teritoriul României.

(5) Activitățile implementate de unitățile sanitare cu paturi în cadrul programelor naționale de sănătate publică pe toată perioada stării de urgență se finanțează din bugetul Ministerului Sănătății, la nivelul cheltuielilor efectiv realizate, pentru care unitățile vor depune documente justificative. În cazul în care unitățile sanitare cu paturi realizează activități în cadrul programelor naționale de sănătate publică în baza relațiilor contractuale încheiate cu direcțiile de sănătate publică, finanțarea cheltuielilor înregistrate peste valoarea de contract se realizează în condițiile încheierii unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate, până la nivelul cheltuielilor efectiv realizate, după încheierea lunii.

Art. 9. — (1) Pentru sanatorii/secții sanatoriale din spitale, inclusiv cele balneare, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, sumele decontate pentru activitatea desfășurată în luna martie 2020, din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, se realizează la nivelul valorii de contract, indiferent de numărul de zile de spitalizare realizat.

(2) Sanatoriile/secțiile sanatoriale din spitale, altele decât cele balneare, care desfășoară activitate în perioada pentru care este instituită starea de urgență, cu excepția celei aferente lunii martie 2020, încheie contracte cu casele de asigurări de sănătate pentru activitatea desfășurată conform reglementărilor legale în vigoare, iar decontarea se face la nivelul valorii de contract, indiferent de numărul de zile de spitalizare realizat.

Art. 10. — (1) Sumele contractate de casele de asigurări de sănătate cu furnizorii de servicii medicale paraclinice din ambulatoriul de specialitate pe perioada stării de urgență se pot suplimenta pentru investigațiile paraclinice efectuate în regim ambulatoriu, necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu COVID-19 după externarea din spital — pentru care furnizorii de servicii medicale paraclinice vor ține evidențe distincte, prin încheierea unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate, după încheierea lunii.

(2) Biletele de trimitere pentru efectuarea investigațiilor medicale paraclinice necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu COVID-19, după externare din spital, în regim ambulatoriu, vor avea evidențiat faptul că investigațiile sunt recomandate pentru „monitorizare pacient COVID-19”.

(3) Pentru sumele alocate pentru testarea RT-PCR necesare diagnosticului de Sindrom respirator sever acut determinat de COVID-19 unitățile de specialitate care implementează Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare vor ține evidențe distincte.

Art. 11. — Pentru unitățile specializate care furnizează consultații de urgență la domiciliu și transport sanitar neasistat, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, pe perioada pentru care este instituită starea de urgență, casele de asigurări de sănătate decontează serviciile acordate la nivelul realizat, în condițiile în care acestea depășesc nivelul contractat, prin încheierea unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate, după încheierea lunii.

Art. 12. — (1) Pe perioada stării de urgență, numărul maxim de consultații acordate la nivelul furnizorilor de servicii medicale în asistența medicală primară și din ambulatoriul de specialitate pentru specialitățile clinice este de maximum 8 consultații pe oră/medic, cu posibilitatea acordării de către medicul de familie a două consultații/lună/pacient cu boli cronice.

(2) Pe perioada stării de urgență, consultațiile medicale prevăzute în pachetul de servicii de bază, respectiv în pachetul minimal de servicii medicale, pot fi acordate și la distanță, acestea putând fi acordate atât de medicii de familie, cât și de medicii de specialitate din ambulatoriul clinic și pot fi realizate prin orice mijloace de comunicare, cu încadrarea în numărul maxim de 8 consultații/oră.

(3) Pe perioada stării de urgență, pacienții simptomatici, pentru manifestări clinice sugestive pentru COVID-19, beneficiază de consultații, inclusiv consultații la distanță ce pot fi realizate prin orice mijloace de comunicare, care pot fi acordate de medicii de familie și de medicii de specialitate din ambulatoriul clinic, cu încadrarea în numărul maxim de 8 consultații/oră. De aceste consultații beneficiază toate persoanele aflate pe teritoriul României.

(4) Medicul de familie, precum și medicul de specialitate din ambulatoriul clinic vor consemna consultațiile medicale la distanță în registrul de consultații și fișa pacientului, după caz, cu indicarea mijlocului de comunicare utilizat și a intervalului orar în care acestea au fost efectuate, și va emite toate documentele necesare pacientului ca urmare a actului medical. Documentele vor fi transmise pacientului prin mijloace de comunicare electronică.

(5) Consultațiile la distanță prevăzute la alin. (2) se acordă și se decontează conform reglementărilor legale în vigoare aplicabile consultațiilor la cabinet prevăzute în pachetele de servicii.

(6) Consultațiile prevăzute la alin. (3), inclusiv cele la distanță, se asimilează consultațiilor din pachetul de servicii de bază acordate la cabinet pentru afecțiuni acute, subacute și acutizări ale unor afecțiuni cronice.

(7) Consultațiile la distanță ce se acordă în structurile ambulatorii ale spitalelor publice și private, pe perioada stării de urgență, pentru emiterea prescripției medicale în situațiile prevăzute la art. 5 alin. (3) pct. 3, nu sunt asimilate unor consultații programate/programabile.

Art. 13. — (1) Medicii din spital pot elibera, dacă situația o impune, la externarea asiguratului, prescripție medicală pentru medicamente cu și fără contribuție personală în ambulatoriu pentru maximum 90 de zile, conform scrisorii medicale/biletului de ieșire din spital, cu excepția medicamentelor ce fac obiectul contractelor cost-volum/cost-volum-rezultat pentru care durata de prescriere este de până la 30 de zile.

(2) Unitățile de specialitate care preiau în evidență bolnavi din programele naționale de sănătate derulate prin unități sanitare cu paturi care acordă servicii medicale pacienților diagnosticați cu COVID-19 pot derula programele naționale de sănătate pe perioada stării de urgență, fără a fi necesară nominalizarea acestora în normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate.

(3) Pentru unitățile sanitare cu paturi a căror structură organizatorică se modifică pe perioada stării de urgență evaluarea conform noii structurii se face în termen de 30 de zile de la data încetării stării de urgență.

Art. 14. — Pe perioada stării de urgență, pentru situațiile care necesită prezentarea de documente casei de asigurări de sănătate de către asigurat, membru al familiei de grad I și II, soț/soție, persoană împuternicită legal de acesta prin act notarial/act de reprezentare prin avocat sau reprezentantul legal al asiguratului, documentele pot fi transmise casei de asigurări de sănătate prin mijloace electronice de comunicare sau pot fi depuse în numele asiguratului de orice persoană, cu excepția reprezentanților legali ai furnizorilor de servicii medicale/medicamente cu și fără contribuție personală/dispozitive medicale și a persoanelor care desfășoară activitate la nivelul acestora. Mijloace electronice de comunicare se pot folosi și pentru transmiterea de către casele de asigurări de sănătate a documentelor eliberate, necesare asiguraților.

Art. 15. — (1) În cazul persoanelor asigurate din statele cu care România a încheiat documente internaționale cu prevederi în domeniul sănătății, care au beneficiat pe teritoriul României de servicii pentru tratarea cazurilor COVID-19 și complicațiile acestora acordate în unități sanitare cu paturi, recuperarea cheltuielilor se face în conformitate cu dispozițiile documentelor internaționale respective, la nivelul tarifelor stabilite pentru cetățenii români asigurați, sau, după caz, la nivelul sumei corespunzătoare decontului de cheltuieli pentru fiecare bolnav

externat în cazul furnizorilor de servicii medicale spitalicești prevăzuți la art. 8 alin. (1).

(2) Furnizorii de servicii medicale spitalicești prevăzuți la art. 8 alin. (1) au obligația să transmită caselor de asigurări de sănătate cu care se află în relație contractuală, în vederea recuperării cheltuielilor pentru serviciile prevăzute la alin. (1), pe lângă copii ale documentelor de deschidere de drepturi și copii ale deconturilor de cheltuieli pe fiecare pacient externat.

Art. 16. — (1) Pentru unitățile de specialitate care acordă servicii medicale, investigații paraclinice, medicamente în cadrul programelor naționale de sănătate publică, în perioada stării de urgență, sumele angajate nu vor fi limitate la cele aprobate pentru trimestrul I al anului 2020, finanțarea realizându-se la nivelul cheltuielilor efectiv realizate, pentru care unitățile vor depune documente justificative. În cazul unităților de specialitate care, în perioada stării de urgență, acordă servicii medicale, investigații paraclinice, medicamente în cadrul programelor naționale de sănătate publică în baza relațiilor contractuale încheiate cu direcțiile de sănătate publică, finanțarea cheltuielilor înregistrate peste valoarea de contract se realizează în condițiile încheierii unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate, după încheierea lunii.

(2) Pentru unitățile de specialitate care implementează programe de sănătate curative, sumele angajate nu vor fi limitate la cele aprobate pentru trimestrul I al anului 2020. Sumele contractate pentru luna martie 2020 pot fi suplimentate la solicitarea unităților de specialitate, pe baza documentelor justificative, prin încheierea unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate.

Art. 17. — Documentele eliberate de autoritățile publice care expiră pe perioada stării de urgență, care se solicită de casele de asigurări de sănătate la încheierea contractelor de furnizare de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, tehnologii și dispozitive asistive, și care expiră pe perioada stării de urgență, își mențin valabilitatea.

Art. 18. — Influențele financiare determinate de creșterile salariale pentru personalul medical și nemedical din unitățile sanitare publice și cele care au ca asociat unic unitățile administrativ-teritoriale, inclusiv cele prevăzute la art. 45 din Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020, se suportă pe perioada stării de urgență din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate — titlul VI — Transferuri între unități ale administrației publice.

Art. 19. — Furnizorii de servicii medicale aflați în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate au obligația de a lua toate măsurile, pe perioada instituirii stării de urgență pe teritoriul României, pentru a asigura o corectă evaluare, monitorizare și tratare a tuturor categoriilor de persoane, indiferent de diagnostic, iar în timpul tratării acestea să fie monitorizate și din perspectiva COVID-19, în vederea limitării extinderii pandemiei.

Art. 20. — Prezenta hotărâre se aplică pe durata stării de urgență pe teritoriul României instituite potrivit prevederilor Decretului nr. 195/2020.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Raluca Turcan

Ministrul sănătății,

Nelu Tătaru

Președintele Casei Naționale de Asigurări
de Sănătate,

Adela Cojan

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea Procedurii de primire și de soluționare a cererilor de loc de muncă sau indemnizație de șomaj, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 85/2002

Având în vedere prevederile Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 202/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de primire și de soluționare a cererilor de loc de muncă sau indemnizație de șomaj, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 85/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 18 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) curriculum vitae, întocmit conform modelului comun aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.021/2004 pentru aprobarea modelului comun european de curriculum vitae;”

2. La articolul 5 alineatul (3), litera d) se abrogă.

3. La articolul 5, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Documentele prevăzute la alin. (1), (3) și (4) se pot depune personal sau prin e-mail. În cazul în care persoanele optează pentru transmiterea documentelor prin e-mail, documentele se transmit și se acceptă în copie certificată pentru conformitate cu originalul, de către persoana solicitantă, cu excepția cererii prevăzute la alin. (1) și a declarației pe propria răspundere prevăzute la alin. (3) lit. c), care se transmit în format electronic cu semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat.”

4. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Actele pentru care prezenta procedură prevede prezentarea lor în original se păstrează la dosar în copie.”

5. La articolul 6 alineatul (3), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Copiile de pe acte se efectuează și se certifică de către funcționarul public care întocmește dosarul prin:”

6. La articolul 6, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Cu excepția cazului în care persoana se prezintă cu adeverința de venit eliberată, conform prevederilor legale, de către organele fiscale teritoriale subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, inclusiv prin intermediul spațiului privat virtual, reglementat potrivit legii, informațiile privind venitul impozabil se obțin la solicitarea agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, de la organele fiscale teritoriale subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală din adeverințele de venit emise și transmise în formă electronică, în condițiile prevăzute de art. 6 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și

stimularea ocupării forței de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

7. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Agenția locală pentru ocuparea forței de muncă sau punctul de lucru verifică actele și documentele prevăzute la art. 6 alin. (1) și (7) și în urma soluționării cererii eliberează titularului decizia privind stabilirea sau respingerea dreptului de indemnizație de șomaj, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4 la prezenta procedură.”

8. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Evidența dosarelor persoanelor cu drept de indemnizație de șomaj se ține în sistemul informatic al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Pentru asigurarea evidenței dosarelor prevăzute la alin. (1), lunar sau ori de câte ori este necesar, la nivelul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București se generează rapoarte care vor conține minimum următoarele informații:

- data înregistrării;
- numele și prenumele;
- identificatorul unic de anonimizare a codului numeric personal.”

9. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Carnetul de evidență se vizează lunar sau ori de câte ori persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj sunt solicitate, la agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate, pe baza actului de identitate.”

10. După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. — Persoanele în căutarea unui loc de muncă care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art. 5 pct. IV din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, se înregistrează la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au avut ultimul loc de muncă sau au realizat venituri în respectiva rază teritorială, pe baza documentelor prevăzute la art. 2 și a adeverinței de venit prevăzute la art. 6 alin. (7).”

11. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Evidența persoanelor care nu beneficiază de indemnizație de șomaj, dar care solicită un loc de muncă, se ține în sistemul informatic al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Pentru asigurarea evidenței persoanelor prevăzute la alin. (1), lunar sau ori de câte ori este necesar, la nivelul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București se generează rapoarte care vor conține minimum următoarele informații:

- a) data înregistrării;
- b) numele și prenumele;
- c) identificatorul unic de anonimizare a codului numeric personal.”

12. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Evidența deciziilor privind stabilirea, respingerea, suspendarea/încetarea și repunerea în plată a dreptului de indemnizație de șomaj se ține în sistemul informatic al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Pentru asigurarea evidenței deciziilor prevăzute la alin. (1), lunar sau ori de câte ori este necesar, la nivelul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București se generează, pentru fiecare dintre categoriile de dispoziții prevăzute la alin. (1), borderouri centralizatoare care vor conține minimum următoarele informații:

- a) data înregistrării cererii;
- b) numele și prenumele;
- c) numărul de evidență al cererii de loc de muncă.”

13. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Rapoartele și borderourile centralizatoare prevăzute de art. 12 alin. (2), art. 17 alin. (2) și art. 23 alin. (2) se arhivează atât pe suport hârtie, cât și pe suport magnetic.

(2) Numerele de evidență din documentele prevăzute la alin. (1) se acordă în ordine crescătoare, pentru o perioadă de un an calendaristic.”

14. În tot cuprinsul procedurii, sintagma „în original și în copie” se înlocuiește cu sintagma „în original”.

15. În tot cuprinsul procedurii, sintagma „dispoziția privind stabilirea sau respingerea dreptului de indemnizație de șomaj” se înlocuiește cu sintagma „decizia privind stabilirea sau respingerea dreptului de indemnizație de șomaj”.

16. În tot cuprinsul procedurii, sintagma „dispoziția privind stabilirea dreptului de indemnizație de șomaj” se înlocuiește cu sintagma „decizia privind stabilirea dreptului de indemnizație de șomaj”.

17. În tot cuprinsul procedurii, sintagma „dispoziția de încetare/suspendare/repunere în plată a indemnizației de șomaj” se înlocuiește cu sintagma „decizia de încetare/suspendare/repunere în plată a indemnizației de șomaj”.

18. În anexa nr. 3 la procedură, la punctul 6, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) declarație pe propria răspundere, sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, că persoana nu are restricții medicale care o împiedică să presteze muncă sau că are eventuale restricții medicale care o împiedică să presteze o anumită muncă;

c) adeverința de venit prevăzută la art. 6 alin. (7);”.

19. Anexele nr. 6, 7 și nr. 10—13 la procedură se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare începând cu data publicării.

Președintele Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă,
Emanuel Victor Picu

București, 20 martie 2020.
Nr. 342.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

O R D I N

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.377/2012*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Asociației Umanitare „Edustar” din municipiul Buzău pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău,

având în vedere prevederile art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2019 pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, instituirea unor derogări și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 230/2019,

*) Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.377/2012 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 23 din 4.12.2019 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 19 noiembrie 2018—22 noiembrie 2019,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Edustar”, cu sediul în municipiul Buzău, Strada Mioriței nr. 14, județul Buzău, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, program „normal”, limba de predare „română”, începând cu anul școlar 2020—2021, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău are obligația ca, în termen de maximum 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, să parcurgă procedurile de înregistrare fiscală și să comunice Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) o copie de pe certificatul de înregistrare fiscală; în caz contrar se vor sesiza organele fiscale competente pentru luarea măsurilor care se impun.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2024—2025.

Art. 5. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar particular

autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău.

Art. 6. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău revine fondatorilor.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Buzău, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 8. — Asociația Umanitară „Edustar” din municipiul Buzău, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu Program Normal „Edustar” din municipiul Buzău, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Buzău vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 6 martie 2020.

Nr. 3.456.

ANEXA Nr. 1

Județul Buzău

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatore	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1	Grădinița cu Program Normal „Edustar”	32/13.11.2019	Asociația Umanitară „Edustar”	Municipiul Buzău, Str. Mioriței nr. 14, tel.: 0238/725913	Preșcolar				Română	PN
Capacitate maximă de școlarizare*) — 3 formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 3 formațiuni de studiu/schimbul 1)										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

